СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLII. Ч. 248. Джерзи Сіти, Н. Дж., вівторок, 23 жовтня, 1934. VOL. XLII. No. 248. Jersey City, N. J., Tuesday, October 23, 1934. THREE CENTS.

У. Н. СОЮЗ ЦЕ МИ, ЦЕ НАША ДУМКА І НАШЕ СЕРЦЕ.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОТИ ПАРАФІЯНЩИНИ

ВИЛІЄМСБЕРГ (Верджінія). — З нагоди 110-тої річниці відвідин Лафаєта відкрито тут урочисто так звану вулицю князя Ґлостера ("THE DUKE OF GLOUCESTER STREET"), котру відреставровано до такого стану, в якому вона була в кольоніяльних часах. Урочистого відкриття вулиці доконав президент Рузвелт, котрому місцева Колеґія Вилієма й Марії надала при тій нагоді титул доктора прав.

Відповідаючи на це надання, президент виголосив промову, в котрій діткнувся важних питань виховання. Він підчеркав потребу модерного, себто широкого й свободолюбного, думання. Він говорив, що Колеґія Виліяма й Марії видала з себе надзвичайно велике число визначних людей саме тому, що колеґія все вчила своїх учеників не думати категоріями своєї місцевости, а категоріями цілости народу. Через те, що ученики цієї колеґії дивилися не за парафіяльним інтересом, але за інтересом усеї Америки, колеґія видала багато провідників з революційної боротьби з 1776 року й певно видасть таких людей у кождій кризі Америки.

КЛИЧЕ ВЕТЕРАНІВ ДО БОРОТЬБИ ПРОТИ РАДИКАЛІЗМУ.

МАЯМІ (Флорида). — Тисячі делеґатів приїхали сюди на річну конвенцію ветеранської організації, так званого Американського Леґіону.

Командант організації, Едвард Гейз, видав у передодень конвенції звіт, у котрім між іншим підчеркує, що в Америці тепер зростає боротьба проти комунізму й усяких інших пород радикалізму.

Командант остерігає ветеранів перед Союзом Американських Ротаренів як перед „фальшивими пророками".

РАДИКАЛЬНІ ПЕРЕМІНИ В НАСТРОЯХ ЕПИСКОПАЛЬНОЇ ЦЕРКВИ.

АТЛАНТИК СИТІ (Ню Джерзі). — На зїзді епископів протестантської епископальної церкви прийшло до незвичайно горячої дебати над справою контролі народин.

Одо крило зїзду, котре стоїть за думку, що нові часи вимагають від церкви радикальної переміни свого становища в цій та в ріжних інших справах, домагалося, щоб конвенція заявилася за проєкт закона, котрий дозволяє лікарям і лікарським клінікам давати людям інформації про контролю народин. Прихильники старої політики церкви боронили традиційного становища церкви з великим завзяттям. Відповідаючи на цю оборону, прихильники зміни назвали пропаґанду проти пропозиції „побожним лепетінням нежонатих священиків".

Остаточно 44 голосами проти 38 принято резолюцію за зміну становища церкви в цій справі. Кілька епископів здержалися від голосування.

ЗАГОСТРЕННЯ БОРОТЬБИ ЗА ШКОЛУ В МЕКСИКУ.

МЕКСИКО. — Шкільна ситуація в Мексику зближається скорим кроком до критичного стану.

Сенат мексиканського конґресу заявився за ухваленим уже палатою послів проєкт світської контролі над мексиканським шкільництвом. Проти цього проєкту повстає багато Мексиканців, котрі є вірyючими римо-католиками, а котрі знають, що в школах уже не будуть учити релігії.

Зі зростом католицької опозиції зростає антикатолицька кампанія. Мексиканський архиепископ заявляє, що епископів іще не повідомлено офіціяльно про те, що їх мають депортувати з Мексика як чужинців.

СТРАШНА БУРЯ НА ПОБЕРЕЖУ ТИХОГО ОКЕАНУ.

ПОРТЛЕНД (Ореґон). — Північну частину побережа Тихого океану навістила в неділю сильна буря. Вітер дув зі скорістю 60 до 85 миль. Буря наробила багато маєткових шкід. Потерпіли головно кораблі, що стояли коло берегів на якорах. Нараховано досі 12 жертв у людях. Між ними є 5 рибаків, котрих буря загнала в лодці на повне море й затопила.

ЗРІСТ БАНКОВИХ ДЕПОЗИТІВ.

ВАШИНГТОН. — Економічні знавці дискутують широко про причини й значіння зросту банкових депозитів. Показується, що за останніх шість місяців депозити в самих тільки нюйорських банках зросли на 1 міліярд 300 мілїонів.

ШУКАЮТЬ ЗАРАДИ НА БЕЗДІТНІСТЬ.

На останній сесії конгресу Американської Колеґії Операторів у Бостоні прочитано реферат про спеціяльні розсліди над причинами бездітности. Д-р Алан Винтер Ров, директор одного шпиталю в Бостоні, переконався на основі довгих розслідів, що причини бездітности лежать у невідповіднім функціонуванню залоз внутрішніх виділин. Він теж відкрив факт, що таку саму причину має загострюючася глухота. Д-р Копецкі з Ню Йорку читав реферат про свої нові лікування студження мозку („менінджайтис").

СОЛІДАРНІСТЬ АРИСТОКРАТІВ.

До слідчого судді Деманта у Варшаві, що веде справу арештованого гр. Генрика Потоцького, зголосилася група аристократів і предложила письмо, в якому просять випустити гр. Потоцького на волю, причому дають повну ґарантію, що арештований не буде ухилюватися від виміру справедливости. На письмі знаходиться 17 підписів, м. і. кн. Януша Радзівіла, гр. Артура Потоцького, гр. Вельопольського і гр. Коморовського.

ГРАНАТОЮ ВБИВАВ ЦВЯХ.

В селі Бжозово біля Ломжі господар Р. Гроховський хотів забити цвях у стовп і замісць молотка вжив ручної гранати. Настав вибух, який покалічив важко не тільки Гроховського, але й чотири інші особи, що помагали йому в праці. Раненого Петра Слодовського відставлено до шпиталю, де він помер.

О. ПЕТРИЦЬКОГО ЗАСУДИЛИ.

В Бережанах відбулася розправа проти відомого пароха Таврова о. Петрицького, за обвинуваченням поліцая, що той вкрав йому підчас ревізії 1 зл. о. Петрицького присудили на рік вязниці, з чого половину дарували йому на основі амнестії. Підсудний зголосив касацію.

ДУШОГУБСТВО.

Василь Шимків, господар у Лукавиці Нижній, пов. Стрий, почувши в ночі гавкіт псів, вийшов на подвіря. В цю мить упав крісовий стріл і положив його трупом на місці. До села приїхала слідча комісія зі Стрия і ствердила, що була це пімста за виявлення крадіжи рушниць у дідича Баранського. Під закидом убивства арештовано Миколу Леника, Василя Кіцика і Павла Онисько.

СПОСІБ НА БЕЗРОБІТТЯ.

Якийсь заточенець у Парижі, Володимир Березин, радив собі на безробіття так, що наближувався обережно до авт на вулиці, псував у них якусь малу частину, а коли власник авта вертався, він пропонував тоді, що його направить. Негайно діставав за це добру винагороду, бо тримав у руках частину, яку виняв. Та при одній такій операції його штуку одкрили і він стане перед судом.

АРЕШТУВАЛИ МЕЙОРА МІСТА.

Арештовано й по зложенню поруки в сумі 8 тисяч долярів пущено на волю Ґ. Николсона, мейора міста Естіван, у вуглільному саскачеванському районі. Йому закидують трошеві надужиття та підроблювання документів. Николсона арештовано саме в часі, як він був на засіданню міської ради.

ОРИГІНАЛЬНЕ САМОГУБСТВО ІНДІЯНИНА.

Три Індіяни з племени Крі у північній канадській околиці Пелікан Нерoвс везли човном продукти по озері Рейндір. Коли напали на пороги Гвайт Сенд, човен перевернувся і вони попадали в бистру воду. Один з них, Мойс Мірасті, виратувався, два інші втопились. Мірасті вернувся до індіянського табору. Совість не давала йому спокою. Здавалося йому, що він не повинен був покинути своїх товаришів у нещастю. Він попав у меляхолію. Покинув табор і в лісі старався підрізати собі горло ножем. Та його знайдено й вилікувано з ран. Пізніше він ударив себе сокирою в голову, одначе не згинув. На днях пільот Джеф Гум-Гей забирав із табору закуплені звірячі шкіри. Мірасті непостережено заліз у „великого птаха", і як літак взнісся високо над табором, скочив на землю й забився.

ТЕЛЯЧИЙ І ЛЮДСЬКИЙ МОЗОК.

Американське Хемічне Товариство подає цікаве відкриття учених професорів університету у Висконсин. Іменно досліди вони, що в телячому мозку є вітамін Б4, який причиняється до росту й розвитку мозку. Вони твердять, що смажений телячий мозок, спожитий людиною, скріплює силу її мозку, а особливо додатно ділає на ті звої мозку, які контролюють ріжні рухи людського орґанізму.

БАНДИТСЬКИЙ НАПАД.

До хати адміністратора фільварку в Текучій, пов. Коломия, Флінґера вломилися в ночі три невідомі опришки, що постріляли його дружину й дочку, побили важко самого Флінґера, а тоді стали шукати грошей. Знайшовши в нього 266 зл. та 5 долярів, почали вони знову знущатися над усіми жертвами, врешті знасилували Флінґерівну і втекли. Пізніших Флінґерів привезли до лічниці, а опришків шукає поліція.

ТРАГІЧНА ПРИГОДА НА РІЦІ.

На ріці Німан біля села Підвода, пов. Воложинськ, склалася трагічна подія. Троє дівчат вибралися човном на прогулянку. Коли човен причалював до берега, одна дівчина хотіла вискочити на дарабу, яка там знаходилася, але так нещасливо, що впала у воду. Дві інші дівчата кинулися її ратувати, але перевернувся човен і вони теж знайшлись у воді. Заки наспіли люди з допомогою, всі троє дівчата втонули.

РОЗУМНА УХВАЛА МІСЬКОЇ РАДИ.

Громадська рада саскачеванського міста Мус Джо ухвалила закон, який забороняє молоді обох полів нижче 16 року життя знаходитися поза своїм мешканням по девятій годині ввечір без належної опіки старших, а також не дозволяє молоді нижче 18 року життя знаходитися на танцях у публичних салях і пулрумах. Кожного вечора в 8.45 год. дзвін даватиме знати такій молоді, що їй час іти домів. За невиконання реґуляміну будуть карати родичів молоді грівною $1—5. Таким розпорядком громадська рада хоче перешкодити дальшій деморалізації молоді, що без опіки вологається ночами по місті й забавляється в публичних салях.

СОВІТСЬКІ СУДДІ ХАБАРНИКАМИ.

Перед найвищим судом совітської України розпочався в Києві сензаційний процес бувшого віцепрокуратора київської округи, Ромгульда, і слідчого судді Підгірного, обвинувачених у хабарництві і зловживанні влади. Обвинувачені, дістаючи хабарі, здержували справи за спекуляцію, спрямовували слідство на фальшиву дорогу і тягли до відповідальности невинних.

МЕДВІДЬ РОЗДЕР ЖІНКУ.

У Славську біля Сколього в білий день напав медвідь на селянку і роздер її на очах людей. Нещасну жертву відставлено в безнадійному стані до шпиталю в Стрию.

РОБІТНИЦЯ ЗДОБУВАЄ ЛІТЕРАТУРНУ НАГОРОДУ.

Сталося це в Будапешті, де Марта Гергелі, робітниця з волоконної фабрики, одержала нагороду ім. Міксата на цьогорічному літературному конкурсі за повість. Вона походить із заможної міщанської родини, що жила в провінціяльному містечку на Угорщині. Родичі втратили маєток і Марта мусіла гвядати заробітку. Була занята в маґазині мод, але прийшла редукція і Марта втратила працю. За ощаджені гроші їде до Будапешту. Тут, у чужому місті, обсервує пильно життя і людей. За протекцією письменника Карінта дістається до волоконної фабрики. Але й тут нема для неї місця в бюрі. Не багато думаючи, стає до праці як звичайна робітниця. Минуло шість місяців і вона завдяки своїй пильности і здібности заробляє вже 30 пенґе тижнево. Живе як пролетарка, з пятьма товаришками з фабрики в одній кімнаті, й підпомагає матеріяльно родичів. Працює у фабриці два роки, пізнає основно людей, окруження, відносини. Одночасно ночами, при світлі нафтової лямпи, пише повість, до якої тему і матеріял дали їй переживання останніх трох літ. Готову повість пересилає на літературний конкурс і дістає нагороду, яка зробила її відразу знаною письменницею. Преса зацікавилася нею і почала містити її оповідання та вірші. Тепер вона покинула фабрику і віддається тільки літературній праці.

НЕЗАВИДНА ДОЛЯ СЕЛЯН ПІД СОВІТАМИ.

ЛОНДОН (Англія). — Часопис „Таймс" подає докладне звідомлення свого кореспондента з Москви про переслідування самостійних селян совітською владою. Між іншим пишеться там таке:

„Цього літа совітський уряд дав до пізнання, що два роки перемиря покінчились. Не зважаючи на приречення, які уряд дав тому кілька місяців, що буде відноситися однаково до всіх селян, він нагло зарядив, щоб самостійні селяни, які не належать до колективних господарств, віддали цілу половину цьогорічного збору державі, себто більшу пайку, ніж її віддають колективні господарства. В червні знов уряд зарядив заплату дуже високого доходового податку грішми, попри здачу збіжа. Це дуже важко відбилося на самостійних селянах. Ще не вспіли вони сплатити наложеного в червні податку, як уряд проголосив новий, додатковий податок, виключно на селян, які не належать до колектив. Цей новий податок виносить 75 до 100% висоти вже назначеного податку.

„За цим розпорядком наступить напевно нова хвиля переслідувань селянства. Щоб не допустити до поширення незадоволення в рядах армії, совітська влада звільнила вповні від плачення податків всі ті родини, яких члени служать активно в рядах червоної армії, або належать до деяких частин резерви".

БЕЛЯ КУН ВЗИВАЄ ДО РЕВОЛЮЦІЙНОГО ЗРИВУ.

МОСКВА (Росія). — Бувший провідник угорських комуністів, Беля Кун, що перебуває тепер у Москві, накликує в „Правді" еспанських анархістів, соціялістів і пролетаріят не слухати своїх провідників, а піднимати революцію, бо Москва їм допоможе в тім ділі.

СОВІТИ НАКИДАЮТЬСЯ НА ХОРВАТСЬКИХ РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

МОСКВА. — „Известія" страшенно обурені тим, що німецький ген. Ґерінґ заявив в інтервю, що Совіти висилають своїх аґентів, щоб ширили терор. Таке вони зробили в Німеччині. Совітська офіціяльна ґазета відповідає, що Німеччина дає притулок хорватським революціонерам і що ті революціонери є на німецькім жолді. Комуністи, кажуть „Известія", не могли виконати замаху на югославського короля Александра, бо вони є проти „індивідуального терору".

ЗНАВ, ЩО ЙОГО ЖДЕ.

ЛОНДОН. — Князь Йорку оповідає, що в своїм часі заявив йому югославський король Александер, що він побоюється, що його вбють у Парижі. У звязку з тим вислано до Франції зприводу візити короля Александра 4 знаменитих детективів, але й це не помогло.

ДОРОБИВСЯ ДОБРОГО МАЄТКУ НА ТРОНІ.

БІЛГОРОД (Югославія). — Вбитий король Александер, що перед обняттям престола був майже без цента, оставив у спадку по недовгім своїм володінню понад $10,000,000.

НАПРУЖЕННЯ МІЖ ФРАНЦІЄЮ И ІТАЛІЄЮ ЧЕРЕЗ РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

ТУРИН (Італія). — Хорватські революціонери, яких придержано в Франції, як співучасників замаху на короля Александра, зізнали, що взялися за це діло з приказу хорватської революційної організації, на чолі якої стоять А. Павеліч і Е. Кватернік. Ті останні перебувають в Італії й тут їх арештовано зприводу інтервенції французької влади. Арештовані перебувають у Турині. Сюди приїхав з Парижа поліційний інспектор з детективами і хотів переслухати арештованих. Та італійська влада не дала на це дозволу і веде переслухання на власну руку. Це не дуже подобалося Французам.

ШУКАЮТЬ ВИХОДУ.

БІЛГОРОД. — Відбулися тут наради малої антанти, з яких є той вислід, що бодай тепер не треба надіятися якогось воєнного конфлікту в найближчім часі. В самій Югославії готова прийти до влади військова диктатура. Покищо формують народний кабінет, до якого втягнуть з опозиції о. Корошеця, провідника Словінців.

НЕМОЖУТЬ ДАТИ СОБІ РАДИ З ЦЕРКВОЮ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Найбільша небезпека загрожує нацистам з боку їхньої церковної політики, що змагає до обеднання протестантських церков. З тих, що не йдуть за покликом уряду, створилася незалежна протестантська церква зі своїм синодом. Через ту церковну справу приходить по ріжних містах до ріжних протестаційних маніфестацій, звернених проти нацистів.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holiday at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Friday's issue (with Ukrainian Weekly):		Число з пятниці (з анґлійською частю):	
One year	$ 2.00	На рік	$ 2.00
Six months	$ 1.25	На пів року	$ 1.25
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ХТО НЕ ДБАЄ, ЧИ У. Н. СОЮЗ ЗРОСТАЄ -

СКІЛЬКИ ЇХ Є?

Коли президент Злучених Держав заявляє публично перед великою масою ветеранів великої війни, зібраних на врочисте відкриття ветеранського шпиталю, що федеральний уряд не вважає справи допомоги ветеранам першорядною справою, бо, на його погляд, такою справою є допомога безробітним, кождому думаючому чоловікови мусить прийти на думку дебата, яка йде за те, скільки властиво є безробітних у краю.

Як відомо, уряд каже, що їх число зменшується, а ріжні інші чинники, передовсім робітничі юнії, все ще стоять на тому, що безробіття не маліє. Основний причинок для вирішення цього питання дав недавно тому Департамент Праці й Промислу стейту Месечусетс. На основі розсліду при помочі спеціяльних аґентів, котрі ходили від хати до хати, той стейтовий уряд переконався, що дня 13-го червня 1934 року в тім стейті на 1,808,840 здібних до праці мешканців було 624,526 безробітних. При рахунку не брано під увагу домашніх ґаздинь, студентів та людей, нездібних до праці.

Отсей вислід показує, що безробітних було 34 і пів проценту всіх здібних до праці людей. Цей вислід признає, що в дискусії за число безробітних слушність має не уряд, а робітничі організації. Бо колиб припустити, що безробітність розділено в цілому краю в такій пропорції, в якій вона розділена в стейті Месечусетс, то безробітних було би в Злучених Державах 17 міліонів.

Колиб одначе припустити, що в того роду промисловім стейті, яким є Месечусетс, депресія трохи гірша, як урешті краю, та що для відкриття числа безробітних треба прирівнати теперішнє число безробітних з числом безробітних у дні федерального перепису з 1930 року, то безробіття в краю виносилоб 12 і пів міліона.

З тих калькуляцій виходить ясно, що поза стейтом Месечусетс правдивого числа безробітних ніхто не знає. Отже по пятьох роках тревання безробіття наш уряд не знає, чи безробітних є 17 міліонів, чи тільки 12 і пів. Є це справді небувалий скандал, який свідчить дуже сумно не про теперішнє правління у Вашинґтоні, але взагалі про недбале ведення таких важних справ, які дотикають до живого добробут великого числа населення краю, та ще в таку критичну хвилю, як отся депресія.

Як може край поставити цю справу як першу точку порядку дня біжучої політики краю, коли він не знає навіть розмірів лиха?

О. Сновида.

КОНТРОФЕНЗИВА ПРОТИ ЛІТВІНОВА.

Пацифісти триюмфують: СССР увійшла до Ліґи Націй. Аж тепер віносини в Европі устабілізуються... Але хто знає добре Росію, царську чи большевицьку, всеодно, той знає теж, що Росія мала, входячи до Ліґи Націй, подвійну ціль. Насамперед дістати, вразі потреби (конфлікт з Японією), піддержку великих держав Заходу, що належать до Ліґи Націй. А подруге, скористати з приналежности до Ліґи для своїх диплthe дипльоматичних посунень проти тої чи іншої в данім моменті Совітам немилої держави.

Вже перші дні вступлення Совітів до Ліґи Націй показали, що вони не сидітимуть там спокійними гістьми; що вони зараз таки зачнуть свою роботу. Вже у першій своїй промові Літвінов зробив алюзію до Мотти і Швайцарії (за випад проти СССР), як проти „дрібних політиків дрібних країн", які не розуміються на високій політиці, і висловив надію, що великі держави приборкають ворогів СССР у Лізі Націй і не дадуть їм більше нагоди виступати проти такої чудової держави як совітський „Союз"...

Дальше, зовсім несподівано для всіх, виступив Літвінов з внеском: зажадати звіту від Комісії для роззброєння. Ціль, яку мав при тім Літвінов, це поховати ту Комісію, яка досі нічого позитивного зробити не встигла, або перетворити її на сталу установу, щоби вона занялася конкретними справами: не обмеженням зброєнь, лише створенням ґарантій миру, себто ґарантій милого тепер для Совітів версайського миру і нетикальности награбованих Росією чужих земель...

І це ще не все! В своїй промові зробив Літвінов легкий натяк на **положення кольоніяльних народів,** під мандатами великих західньо-европейських держав. Совітська преса поставила над тою заявою Літвінова крапки над „і", а саме, сказала, що, правда, досі СССР на міжнародніх конференціях не займався справами кольоніяльних народів (цим займався Комінтерн!), але це тому, що, не належачи до Ліґи Націй, Росія не брала на себе відповідальности за долю цих народів. Тепержеж, увійшовши до Ліґи Націй, Росія перебрала на себе відповідальність за ці народи і вираз цьому новому фактови готова дати вразі потреби... Іншими словами, коли яка держава вестиме політику, суперечну інтересам Росії, то Літвінов відразуж заінтерпелює Раду Ліґи напр. про положення в Палестині, в Трансйорданії, або в Триполітанії. Про положення в Сирії чи Мароку очевидно Літвінов не буде інтерпелювати, щоби не дразнити Франції, від якої і позичка є і матеріял воєнний дістати можна...

Як бачимо, Совіти розпочинають уже в Лізі і через Ліґу поважну акцію: зачинають впливати на держави, інтриґувати і, головно, накидати себе „пригніченим" кольоніяльним народам як покровительку...

З цим шарлятанством треба скінчити! Представники народів, уярмлених Росією, **повинні теж скористати з усіх можливостей у Женеві, щоби повести систематичну акцію проти СССР.** До того статути Ліґи Націй дають безліч претекстів. Напр. Ліґа Націй вимагає від своїх членів, щоб у них не існувало рабство й примусова праця, які існують у СССР. Отже з протестами на цю тему могли би виступити прихильники народів, уярмлених СССР.

Дальше, Ліґа Націй приймає в свої члени лише народи, які **дотримують** затягнені міжнародні зобовязання. Совіти, претендуючи на всі права, одідичені по цараті і Керенськім, відмовилися, як відомо, виконати міжнародні зобовязання тих урядів. Дальше, вони нарушили міжнародні зобовязання, затягнені напр. супроти незалежної української держави, нарушили збройною рукою, підпадаючи під ту саму дефініцію сторони нападаючої, яку дав ніхто інший тільки сам Літвінов. І порушення цеї справи булоб на місці в Женеві.

Крім того напр. арт. 23. пакту Ліґи Націй управнює встрявання Ліґи Націй у відносини праці в середині держав своїх членів. На підставі того параґрафу Ліґа Націй інґерувала в Ліберії й Абисинії. Такої самої інґеренції приятелі уярмлених СССР народів повинні жадати в Лізі щодо Совітів, які гнітять і визискують працюючий люд України, і т. п.

Совіти виступили на міжнародню арену в Лізі Націй, щоби скріпити своє міжнародне становище і підвищити свій престіж у світі. Ми повинні подбати **про захитання й ущуплення престіжу СССР у Лізі Націй і в світі.** Не гаячи часу! В тій хвилині! Це буде одна з найкращих і найпотрібніших задач нашої еміґрації за кордоном.

МІЛІТАРИЗАЦІЯ НАЦІЇ.

Італійський уряд оголосив 18 вересня декрет про мілітаризацію нації, декрет, що набирає величезного значіння не лише в самій Італії, але й у цілому світі, бо визначає нові етапи народів на шляху охорони своєї незалежности.

Були часи, коли держава була дуже далека від народу й ототожнювалася з монархом: королем, імператором, князем. Завдання охороняти межі держави належало тоді самому монархови, що був ніби власником цілої території і міг по своїй волі ділити її між своїх синів, віддавати в придане за своїми дочками, вимінювати з іншими монархами на якісь більш йому бажані шматки території в іншому місці, продавати, програвати в карти і т. д. Населення, що жило на тій території, не відогравало в тих змінах державної приналежности ніякої ролі: мусіло коритися новому панови, як корилося передтим старому. А що коритися по своїй волі якомунебудь панови не всякому є охота, то монархи послугувалися проти того населення та проти несподіваних нападів з боку сусідів **найманим** військом.

Але після великої французької революції, з поширенням свідомости про права **нації,** яка в особі своїх представників перебирала від монархів і цілу державну владу, поширилася свідомість про територію, як власність **національну,** яку треба боронити **цілим народом.** Ідеалом було мати **всенародню міліцію.** Але — ідеал залишився самим ідеалом. Бо показалося, що військове виховання задорого коштує, і що з розвитком цивілізації, торговлі, мистецтв і науки та з поширенням інтернаціональних пацифістичних теорій цілі шари населення не мали ніякої охоти братися за рушницю та „витрачати" час на воєнні вправи. І хоч уряди, на яких лежав обовязок охорони державної незалежности та незайманости національної території, не могли приймати на увагу бажання чи небажання того чи іншого громадянина нести військову службу та примусили признати її **обовязковіть,** проте мусіли також піти на ріжні уступки та звільняти від воєнної служби численні катеґорії людей (як наприклад учителів, духовенство, ріжних урядовців, студентів тощо) і саму війському службу обмежувати досить коротким часом, залишаючи справжню охорону держави війську, яке складолося з людей, що робили з воєнної служби свою **професію.** Це професійне військо, як і поліція, дуже часто наслідком особливих привілеїв, якими воно користувалося, не почувало тісного звязку з народом, а робилося слухняним знаряддям у руках людей, що — іноді й проти волі народу — опинювались у владі. Це ми бачимо і тепер, хоч би у большевиків. Народні маси залишалися супроти того безсильні, бо не мали зброї, а коли іноді й мали її, то не вміли як слід з нею поводитися та не мали належної воєнної підготовки. На випадок несподіваного нападу зпоза кордонів, уряди, що правда, проголошували мобілізацію населення, яке, бодай у великій частині, відразу ставало до збройної боротьби з ворогом; але і тут невистарчальність воєнної підготовки виявлялась фатально і коштувала нації величезні сили і даремні втрати.

Італійський уряд здавна став на шлях постійної мілітаризації **цілого** італійського населення. Мусоліні нераз проголошував, що фашизм прийшов до влади, щоби перевести радикальну **революцію** цілого соціяльного й політичного укладу італійського народу. Ще кілька місяців тому він повторив, що революція в Італії не тільки не закінчилась, але щойно **починає** розвиватися. В тій своїй революції італійські фашисти виявляють себе не лише витревалими та впертими, але й незвичайно обережними. Італійський парлямент, який, як говорили фашисти в перших днях свого існування, давно вже відіграв свою ролю, все ще існує і лише на протязі наступного року має відійти у вічність, відступивши своє місце корпоративній палаті, що означатиме завершення **політичної** перебудови Італії. І таксамо на полі національної охорони державної території фашизм ішов дуже поволі. Затримуючи професіональну армію, він утворив перш за все **добровільну** міліцію, що складалася з фашистів, які хотіли зі зброєю в руках боронити Італію й фашистівську ідею, а під тою міліцією (яку зрівняно в правах з армією), почав утворювати орґанізації молоді (баліль), ґвардистів та молодих фашистів, які формувалися теж на принципі доброї волі, але поволі охопили в свої рамці мало не всю молодь.

З декретом 18 вересня засаду доброї волі касується. Уводиться **обовязковість** для кожного хлопця пройти передвійськовий вишкіл. З восьмим роком він вступає до баліль — першого ступня воєнного й спортового виховання — і від того часу не перестає проходити — поруч з іншими науками — воєнної науки, і то як теоретично, так і практично. Таким чином, коли молодик має 20 років і вступає до армії для виконання терміну обовязкової служби в армії, він уже є настільки воєнно й фізично підготовлений, що в армії лишається йому тільки спеціялізація та призвичаювання до життя в касарнях. По закінченню воєнної служби громадянин продовжує рахуватися вояком, який кожної хвилини може бути покликаний до своїх обовязків перед батьківщиною, до 55 років. Таким чином від 8 до 55 років кожний Італієць знаходиться фактично на воєнній службі. Цікаво відмітити, що на останніх військових маневрах, які відбулися в серпні цього року, більшість міністрів, на чолі з самим Мусолінієм, залишили свої міністерські кабінети і маширували з вояками, вправляючись під пекучим італійським сонцем.

З приходом нової модерної техніки особистому героїзмови в армії залишається дуже мало місця. В усякому разі він дуже мало може важити на долі самої війни; йому на зміну приходить **колективна витревалість.** Перемога дістається не тому, хто виявляє більше хоробрости та відваги (бо яка може бути відвага, коли вояки дуже часто ворога навіть не бачать, а тільки чують кулі та бачать смерть?), а тому, хто виявляє більше витревалости й відпорности. Поразка і перемога, як казав один італійський ґенерал, полягають не в матеріяльних утратах, а в психічному наставленню. Той, хто хоче бачити свою націю непереможною, мусить виховувати в ній таке психічне наставлення, яке виключалоб саме поняття можливости поразки. І це дістається лише в тому випадку, коли людина від дитинства починає виховуватися в розумінню необхідности боронити батьківщину зі зброєю в руках, і коли нікого не виключають від того обовязку. Узброєна нанція! Але не соціялістична міліція. Бо тимчасом, як соціялістична міліція була свого роду **реакцією проти** мілітаризму воєнної кляси, вилікувана з теорії абсурдного націоналізму, узброєна фашистівська нація є визнанням необхідности мілітаризму, але не в межах кляси, а в цілому народі. В розумінню італійського фашизму поняття „громадянина" й „вояка на службі своєї нації" від нині зливаються в одно.

Італія стає модерною Спартою. Більшу революцію дійсно трудно собі уявити! А як би нам вона придалася! Уявім собі, що ми дійшли до того, що всі наші сорок пять міліонів Українців визнали, чи були примушені визнати, що ніхто в моменті небезпеки не має права ухилитися від обовязку боронити батьківщину з рушницею в руках. Чи була би тоді Україна в неволі?

Евген Онацький,
Рим.

Р. Петрин.

МАЮ ДВІ.

(Оповідання).

11)

— То тільки в зимі так, бо тоді мусить. Від хвилі, коли покажуться суниці, Федь покидає роботу у вугляря, покидає його колибу і пускається на легкий хліб. Він в лісі збирає суниці, пізніше афини, ще пізніше гриби, далі малини, ґоґодзу, журавину, горіхи, ріжне зілля й коріння. Все те тащить до міста і продає Жидам. В літі приїздять до нас пани з міста нюхати сільський возух. Як би Заберин не такий страшний був, то заробляв би добре за всякі ягоди. Та його бояться й у такого нерадо купують. Він деколи посилає ягоди пастухами до тих літників. Вони продають за нього і відносять йому гроші. За те він і їм дає частину зарібку.

— Хібаж се не робота і не чесний зарібок? — спитав Сидір.

— Зарібок є, і чесний зарібок, — відповіла дівчина. — Щоби се була робота, не скажу. В будну днину на ягоди чи на гриби йдеться тоді, коли дома чи в полі нема ніякої роботи.

— Той Федь Заберин все ходить по лісі?

— Від весни, аж поки не впаде сніг і поки студінь не зажене його назад до колиби вугляря.

— Деж він ночує, як покине колибу і як в селі ніхто не возьме його на комірника?

— В лісі. Він днює й ночує в лісі.

— А як прийде слота і цілу ніч ллє дощ?

— Кажуть, що він в лісі має власну колибу... на дереві. Коло того дерева зробив собі піч з глини, в якій сушить гриби тоді, коли нема сонця. Бережися його, щоби коли нечайно не вліз на тебе. Як він надходить, то його вже здалека дуже легко можна добачити, бо він дуже довгий. Тому й в нашім селі звуть його довгим Федьом.

Після такої науки дівчина лишила Сидора з худобою. Сама скоро побігла назад, щоби не зійтися з довгим Федьом. Пересторога наймички сильно зацікавила Сидора, бо наймичка забула сказати йому, а він забув спитати, чому той Федь такий страшний і чому його всі бояться, хоч ніхто не чув, щоби він коли напастував кого. Сидора кортіло побачити се страшило, хоч би й зараз. Як би не те, що не випадало покинути худобу без опіки, був би таки зараз пішов у ліс шукати.

Наймичка цілком непотрібно розказувала Сидорови, куди гнати худобу, і які є знаки по дорозі на галяву з найліпшою пашею. Худоба, котра що днини йшла двічі туди й двічі назад, сама знала дорогу. Не Сидір гнав худобу, а худоба вела його. Він всежтаки, переочивши зломану смереку, при доріжці, про яку розказала йому дівчина, потерпав, що худоба може збилася з дороги, бо, на його думку, йде вже задовго. Вже гадав, щоби худобу завернути до місця, де переступив був певний знак: потічок, що тік поперек доріжки. В кущах праворуч зашелестіло і понад кущами Сидір побачив людську голову. Погана була та голова, дуже погана.

Як би не розмова перед хвилею з наймичкою, як би не те, що Сидір вже приготований був побачити в лісі якесь страшне людське лице, то справді був би втік або обледенів з жаху, побачивши ту голову. Ціле лице пооране червоними й білими на переміну шрамами і ґудзами. Подібне лише Сидір вже бачив у місті. То віспа так сильно порила шкіру і обезобразила ціле лице. Від тої віспи й уста викривилися, одно око неначе скісне було. Таке лице годі було голити. Кудлата чорна борода робила се лице ще страшнішим. Очі чорні, світилися як грань в ночи. Сидір стояв спокійно і цікаво глядів на ту голову, вистромлену з кущів; голова призиралася йому. Аж по хвили голова стала посуватися до доріжки, на якій стояв Сидір. Кущі, розгорнені, розступились парою рук, і з них на доріжку вийшов хтось, з тою поганою головою на карку. Сидір не сумнівався, що то той страшний довгий Федь. Страшний іще хвилину глядів на Сидора і спитав:

— Тобі може ноги відоймило, що ти ще не втік?

— Та чого? — спитав Сидір, підсміхаючися.

— Хто мене перший раз побачить в лісі, той втікає.

— Я перед тобою не втечу, бо ти мені неначе з неба впав. Ти мабуть знаєш, де люди в сім лісі пасуть худобу. Як знаєш, то скажи мені, чи я добре йду.

— Аж до сего місця, ти йшов добре. Як хочеш, то далі підведу тебе, бо й мені туди дорога. Як може боїшся, то лиш іди за худобою. Вона заведе тебе аж на місце.

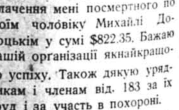
(Далі буде).

ПОДЯКИ.

Я, нижче підписаний, складаю щиру подяку головному урядови У. Н. Союза за скоре виплачення мені посмертного по моїй жінці Матроні, котра померла 28. вересня 1934. Також дякую урядникам і членам сестрицтва Н. П. Пр. Д. М., від. 212 У. Н. Союза за участь в похороні. Бажаю нашій орґанізації якнайкращого успіху.

Прокіп, муж, і діти: **Петро, Марія,** Анастасія, Іван, **Анна,** Вілінг, В. Ва.

Я, нижче підписана, складаю щиру подяку головному урядови У. Н. Союза за скоре виплачення мені посмертного по моїм чоловіку Михайлі Дороцькім у сумі $822.35. Бажаю нашій орґанізації якнайкращого успіху. Також дякую урядникам і членам від. 183 за їх труд і за участь в похороні.

Анна Дороцька, вдова,
і діти,
Боринсайд, Шікаґо, Ілл.

ТОЙ НЕ ДБАЄ ЗА СВОЇ ДІТИ І СВІЙ НАРІД.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за вересень 1934 року.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий молодечий відділ, число 157, в Вілкс-Беррі, Па.

РОЗВЯЗАНИЙ ВІДДІЛ:

Розвязано відділ 272 У. Н. С., в Провіденс, Р. Ай., з причини недостаточного числа членів, приписаного пар. 184 статута У. Н. С.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Полиняк Марія.
В. 5. Василик Микола.
В. 7. Стецовян Людвіґа, Стецовян Володимир, Ткачишин Микола.
Б. 9. Трияновська Анна, Лучканин Павло, Драгущак Михайло, Салак Йосиф.
В. 11. Санчич Анна.
В. 12. Тутко Олена.
В. 18. Зопко Григорій, Підлипчак Юлія.
В. 20. Нагірняк Катерина.
В. 21. Вівчарик Олена, Мартинів Текля, Садовець Стефан, Білас Олена.
Б. 24. Магун Семен, Ґуркевич Йосиф, Білецька Марія.
В. 27. Фанга Іван, Гладкий Володимир Р.
В. 29. Кобеля Андрій.
В. 30. Клос Анна, Ґарбер Григорій Т.
В. 36. Андрусів Ксеня, Олекса Анна.
В. 50. Долик Стефан.
В. 52. Рабець Юрій, Процишин Стефанія, Федора Анна, Смажек Станислав М.
В. 56. Якубов Дмитро.
В. 58. Гумніцький Стефан, Совковська Марія.
В. 62. Пашук Мирослав А., Багінський Володимир, Черкас Антін, Мельничук Павлина, Волк Дмитро, Мельничук Текля, Зульковська Анастасія.
В. 65. Пошивак Михайло.
В. 76. Секержицька Текля, Стойко Михайло.
В. 77. Яцейко Іван.
В. 82. Лешего Іван.
В. 83. Бабяк Софія, Басараб Марія, Лабунець Анна.
В. 89. Банат Марія.
В. 91. Хаць Петро, Кочірка Іван, Косяк Анна.
В. 94. Вікарій Михайло, Марко Іван Г., Марко Параскевія.
В. 96. Товарницька Йосифа, Ревт Михайло, Щурко Йосиф, Войтович Анна, Ручка Пилип, Костек Михайло.
В. 100. Жега Іван.
В. 102. Бусько Григорій, Мацьковський Петро, Чупак Йосиф, Карпінець Павло, Сціллo Бернард, Сціллo Марія, Саврун Михайло, Стадник Теодор.
В. 103. Яблонський Іван.
В. 104. Кузів Юрій.
В. 105. Владика Пелягія.
Б. 106. Співак Анна, Співак Ева.
В. 121. Мокрий Василь, Іванців Богдан, Ластовецька Анна, Іванців Василь.
Б. 124. Олійник Марія, Драбик Дмитро, Віщук Дмитро.
В. 132. Маршалек Теодор.
В. 136. Кос Михайло, Крупа Михайло.
В. 137. Яворська Розалія, Мацюк Олена.
В. 143. Ковалик Михайло.
В. 146. Будка Олена.
В. 155. Проць Анна, Петренко Анна, Лабуза Теодор, Андрусечко Михайло, Романець Йосиф, Олійник Анастасія, Маслей Софія.
В. 156. Закорчена Марія, Кагуй Марія.
В. 157. Федорів Василь, Бонк Петро, Зварич Ілько, Зварич Іван, Зінковський Теодор, Зомчак Стефан.
В. 159. Іванців Катерина, Камінська Анна.
В. 160. Ковальчук Анна.
В. 161. Дуда Анна, Лесак Стефанія, Роман Марія, Коваль Емілія, Дзюбінський Йосиф.
В. 164. Ґелетій Іван.
В. 167. Гавриляк Василь.
В. 168. Маник Гася, Дячишин Павлина, Гузар Михайло, Демкович Іван.
В. 171. Ройко Анна, Клемик Марія, Бортенюк Іван, Федорів Володимир.
В. 172. Кучинський Павло, Гриновецький Михайло.
В. 173. Цицик Анна, Богоніс Анна, Фігун Володимир, Яремчук Іван, Щерба Іван.
В. 175. Трубілович Йосиф.
В. 177. Лучка Анна, Накопинська Олена.
В. 179. Біла Іван Йосиф, Ґолдак Іван.
В. 188. Симчик Марія.
В. 192. Бурцицька Стефанія.
В. 201. Борецька Анна.
Б. 204. Галичин Стефанія, Ґельнер Василь.
В. 205. Хомко Василь.
Б. 206. Захарків Софія, Самборська Стефанія.
В. 209. Мурдза Анна, Мурдза Йосиф.
В. 217. Матковська Марія, Сулима Іван.
В. 219. Дмитрів Стефан.
В. 220. Федорус Антонина, Ковалек Анна, Сахно Василь, Бліда Стефанія, Сняданко Стефанія.
В. 221. Коц Марія, Гук Михайло, Луцьків Петро, Коц Франка, Луцьків Вероніка.
В. 223. Потічко Павло, Завойський Іван М. Д.
В. 225. Була Михайло.
В. 226. Соколик Володимир.
В. 227. Джмелик Мирослав.
В. 229. Максим Марія.
В. 230. Цифаро Анастасія, Яслик Марія.
В. 234. Кінащук Михайло.
В. 237. Пастерняк Михайло, Яворська Теодосія.
В. 239. Наконечна Марія, Романів Петро.
В. 243. Порійчук Микола, Войцеховська Аннетта.
В. 245. Палажій Іван, Браток Микола, Ґулґун Марія, Лещук Петро.
В. 246. Якимець Стефан.
В. 247. Івашко Марія, Гринишин Стефан, Заячковський Стефан.
В. 251. Наконечний Володимир, Пелех Юліян, Сич Володимир.
В. 252. Четвінська Стефанія.
В. 253. Сорока Марія, Кульбанський Іван, Столяр Анна.
В. 266. Гулик Люба.
В. 270. Пігура Олександра.
В. 273. Цебрій Дмитро.
В. 275. Міхоцький Михайло.
В. 282. Джецюх Омелян, Вага Катерина, Танасишин Михайло, Андрусишин Сдефан, Рибак Марія.
В. 284. Тимкович Стефан.
В. 285. Цергіт Андрій.
В. 292. Возник Іван, Чорний Іван.
В. 295. Кухар Евфрозія, Шпак Анна, Мінько Марія.
Б. 296. Коваль Петро, Лобур Володимир, Каліновська Ольга.
В. 298. Сидор Евдокія.
В. 306. Моссора Ольга.
В. 307. Витязь Анна.
В. 310. Олексин Анна, Федас Марія.
В. 311. Федірко Марія.
В. 316. Даритечин Стефан, Щуцький Іван, Іванило Василь.
В. 316. Подучак Катерина, Зарецький Іван, Кучмий Володимир.
В. 317. Вознічак Іван, Лішинський Микола.
В. 322. Карач Володимир.
В. 332. Кульчицька Йосифа, Балицький Омелян, Венгрин Михайло.
В. 338. Крицький Марія, Звірек Володимир.
В. 344. Присташ Микола.
В. 349. Ґелета Василь, Збрик Анна, Кольбанський Микола.
В. 351. Стецяк Марта Марія.
В. 359. Ґулька Стефанія, Крук Катерина.
В. 361. Боднар Марія Анна, Ленчук Павло, Пастух Ксеня, Пастух Іван, Федун Григорій, Крохмальний Василь, Вольчек Онуфрій, Журавель Іван.
В. 363. Пилипів Станислав.
Б. 364. Пашковський Стефан, Лев Марія.
В. 367. Пукіш Розалія.
В. 370. Гричаник Ольга, Ліпцан Іван.
В. 379. Стефанишин Андрій.
В. 383. Іваницький Іван, Кушнір Йосифа, Голубенний Станислав.
В. 384. Стехна Анна, Судяк Марія, Головата Анна.
В. 390. Ігнатович Аверій.
Б. 396. Федуняк Михайло, Коруна Юлія, Кримський Володимир.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Петрончик Максим, Клебан Феня, Фридман Йосиф, Клебан Йосиф.
В. 10. Мазепа Юстина, Ганас Микола, Хвалик Семен, Ярош Пилип.
В. 25. о. Гривнак Василь.
В. 28. Дубецький Франко.
Б. 29. Вайпа Андрій, Гриняк Іван, Гривняк Юрій, Говард Фелч Петро, Фелч Михайло, Шкварла Захарій, Кулявий Іван, Гривняк Юлія, Ковалевич Семен, Няй Ігнатій, Кулява Францішка.
В. 31. Майкович Олекса, Пограничний Михайло, Погранична Марія, Белюх Іван, Липчак Катерина, Майкович Анна, Майкович Анна.
В. 40. Макаровський Андрій.
В. 45. Касян Мартин.
В. 47. Чапко Ольга, Хас Параня.
В. 49. Подлужевич Михайло.
В. 65. Басилевич Василь.
В. 73. Ковальчук Петро, Ковальчик Марія.
В. 78. Антоній Петро, Косинський Михайло.
В. 90. Петрович Василь.
В. 96. Король Стефан, Карапін Антін, Градиль Петро, Галевич Марія, Цiміхуд Стефан.
В. 98. Курила Яків.
В. 103. Михайлишин Михайло, Адамчук Василь.
В. 106. Данилець Іван.
В. 127. Кривий Федько, Кіналь Марія, Кіналь Ілько.
В. 131. Ґржим Марія, Ґжим Бронислав.
В. 150. Соколовський Теодор, Яремій Пентелий.
Б. 164. Калинич Микола.
В. 170. Ґуральчук Йосиф.
В. 186. Шквер Іван.
В. 187. Ставинога Федор.
В. 204. Бартків Петро.
В. 213. Зощак Михайло, Кузенька Ілько, Кузенька Татіянна.
В. 217. Онуфрик Андрій.
В. 227. Грешко Іван.
В. 229. Юґас Анна, Савкулич Григорій, Смалинець Марія, Смалинець Андрій, Осташ Михайло, Кеселовський Сергій, Малик Розалія, Малик Михайло, Ґурський Станислав, Гоменчук Паранька, Гарасим Анна, Гарасим Петро, Домбровський Яків, Савкулич Іван, Домін Федор, Домін Марія, Савкулич Петро, Савкулич Теодор, Крупа Микола, Кашуба Юрій, Гайдучак Параска.
В. 244. Бендза Гнат.
В. 276. Федорко Пазя, Мельник Онуфрій, Мельник Евфрозина, Ганевич Евфрозина, Мидяновська Анна, Целюх Катерина.
В. 297. Костюра Константин.
В. 300. Бучко Микола.
В. 304. Бирва Іван.
Б. 307. Карнаух Онисим, Карнаух Анна.
В. 310. Савчишин Пилип.
В. 316. Маслій Данило.
В. 338. Крицький Йосиф.
В. 340. Саланський Йосиф.
В. 364. Горхий Максим.
В. 367. Рудий Терефон.
Б. 370. Пасечник Василь.
В. 385. Шун Михалина, Лазовська Анеля, Серота Володимир.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 25. Сілецький Йосиф.
В. 42. Грабар Стефан.
В. 56. Панько Маріянна.
В. 133. Гороховський Антін.
Б. 144. Федицька Олена.
В. 157. Герман Григорій.
В. 235. Барна Давид.
В. 292. Трофин Анна.
В. 335. Галун Іван, Галун Катерина.
В. 361. Терешко Павло, Вавро Анна.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	1	175.	1
2.	1	179.	1
5.	3	182.	2
7.	5	183.	1
8.	3	185.	1
9.	1	186.	1
10.	2	188.	1
20.	1	191.	1
29.	9	192.	6
36.	3	193.	2
43.	1	198.	9
45.	1	208.	1
50.	4	210.	2
56.	2	213.	2
57.	1	219.	1
58.	3	220.	2
60.	3	223.	4
64.	1	229.	7
66.	1	230.	2
70.	1	241.	2
74.	1	247.	8
76.	7	254.	1
77.	2	260.	1
91.	1	263.	1
92.	1	266.	1
94.	2	274.	8
98.	1	288.	2
101.	3	294.	2
104.	3	295.	1
105.	1	298.	2
106.	1	300.	1
112.	2	304.	1
116.	1	309.	1
117.	1	317.	2
123.	1	324.	2
130.	2	332.	1
133.	2	338.	3
137.	5	345.	1
138.	1	352.	1
147.	3	361.	2
151.	1	364.	1
152.	1	372.	4
155.	2	375.	1
156.	2	385.	2

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 75. Михайлюк Данило, Михайлюк Агафія.
В. 401. Кікіш Микола.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Бойчук Михайло, Козак Володимир, Чернега Стефанія, Олесневич Теодор, Ярема Андрій, Ярема Григорій, Олесневич Юліян, Козак Іван, Козак Анастасія, Ференц Антін, Ференц Семен, Амбіцька Параскевія, Амбіцький Стефан, Олесневич Параска, Жира Евфрозина.
В. 7. Когут Сильвестер.
В. 8. Сакала Григорій.
В. 10. Левков Юлія.
Б. 18. Бомба Анна, Бомба Стефанія, Ванцяк Ева, Ґуреш Стефан, Ґвут Василь, Ковальчик Семен, Сиротяк Дмитро, Ванцяк Лука, Ванцяк Михайло, Зопко Доминик, Зопко Микола.
В. 22. Стегницький Петро, Костів Олена.
В. 28. Ґузий Марія, Ґузий Іван, Пасечник Олекса, Дубецький Василь, Цінайко Анна, Бурак Юлія.
В. 30. Вдовяк Йосиф, Вдовяк Олена, Вдовяк Іван, Кошельник Іван, Гамівка Василь.
В. 36. Ланяк Юлія.
В. 38. Русинко Іван.
В. 39. Кондрасевич Микола, Кліш Варвара.
В. 40. Пеленський Іван.
В. 41. Морозович Михайло, Морозович Анастасія.
В. 48. Пех Михайло.
В. 50. Боковська Теодора, Зазуля Онуфрій, Цюп Андрій, Колачко Дмитро, Зазуля Ева.
Б. 51. Савчак Марія.
В. 55. Будагазі Василь, Яечник Антін, Папеш Іван, Кіндзерева Антін.
В. 56. Реваковський Василь, Бовман Марія.
В. 62. Бурич Микола.
В. 63. Урсяк Петро, Бобак Іван, Бобак Петро.
Б. 65. Войцьо Мартин М., Заканич Андрій, Щерба Михайло, Хабурський Петро, Войцьо Лука.
В. 66. Шумелда Дмитро.
В. 70. Кухар Семен, Кухар Петро, Ковальський Станислав.
В. 71. Бобак Микола.
В. 75. Заблоцький Михайло, Ягнич Іван, Нагорняк Іван, Нагорняк Марія, Базилевич Дмитро, Фариняк Іван.
В. 78. Виняр Іван, Борух Михайло.
В. 86. Кондрацький Михайло.
В. 95. Чорний Павло, Куц Захарій.
В. 100. Лавровський Іван, Лавровський Франко, Зарецький Лука.
В. 102. Сенчина Г. Володимир, Сенчина Олександер, Пукач Микола, Неколаєвич Михайло.
В. 104. Качмарський Іван.
В. 114. Зилінський Михайло, Лаврів Іван, Зелінська Паранька.
В. 125. Спас Марія.
В. 126. Шелиґіда Григорій, Шелиґіда Марія.
В. 127. Плахта Стефан.
В. 140. Бойко Теодор, Роґан Софія, Роґан Володимир.
Б. 146. Бурак Андрій, Шавінська Анна, Воркун Стефан.
В. 147. Рудакевич Іван, Вінярський Йосиф, Дибач Андрій.
В. 155. Голіновський Йосиф, Грабінська Юлія, Коляр Марія, Барабелецька Текля, Ґрубізна Іван, Ґрубізна Катерина, Чумер Йосиф, Чумер Іван, Грабінський Олекса.
В. 156. Гарасика Марія, Стечишин Анна, Стечишин Микола.
В. 163. Кріль Григорій.
В. 165. Демкович Василь.
В. 168. Панько Катерина, Панько Стефан.
В. 177. Зарицька Йосифа, Рекрут Володимир, Деркач Корнило, Заржицький Маріян, Пилипів Анастазія, Мельник Анна.
В. 181. Гарматюк Стефан, Ясинчук Анастасія, Ясинчук Юрій, Якубів Марія, Микитин Гаврило.
В. 185. Блашкевич Стефан, Романишин Марія.
В. 186. МкҐарій Анна, Сельмах Анна, Царик Катерина, Баранчак Тереса.
В. 209. Мурдза Марія.
В. 213. Ярмолович Петро, Язьвінська Катерина, Зимняк Панько, Стахів Йосиф, Стахів Михайло, Смарж Михайло, Ошуст Анна, Ошуст Василь, Ошуст Михайло, Ошуст Марія, Ошуст Володимир, Могила Василь, Кобрин Василь, Коваль Іван, Земняк Розалія, Багінська Катерина, Ониськів Роман, Панас Михайло, Марцишин Теодор, Мороз Микола, Маслій Олекса, Петрик Катерина, Петрик Михайло, Перегятко Андрій.
В. 214. Дорош Петро, Червоняк Катерина, Коваль Павло, Червоняк Петро.
В. 216. Екстен Стефанія.
В. 217. Квасниця Катерина, Сипян Яким.
В. 220. Осядач Анна.
В. 221. Коц Франка, Луцьків Вероніка.
В. 223. Сухеня Ева, Куземко Теодор, Сухиня Юлія.
В. 225. Греськів Василь, Була Іван.
В. 227. Мушинська Марія, Рушняк Ева, Мушинський Василь, Рушняк Петро, Мушинський Михайло, Цап Марія, Цап Катерина, Цап Стефан, Бережанська Катерина, Бережанський Станько.
В. 229. Люлиц Пелягія, Клімітус Етель, Кош Михайло, Кош Іван, Кош Анна.
В. 230. Дубінський Петро, Дубінська Анастасія, Коршневич Петро, Кушірський Григорій.
В. 234. Нерода Петро, Брода Андрій, Ях Мартин, Сапса Марія.
В. 235. Андриц Пасецька, Андриц Михайло, Вульчак Марія, Вульчак Григорій.
В. 237. Вороняк Ясько, Гатлан Андрій.
В. 243. Олещук Іван, Яскольська Стелла, Співак Павло, Стефаник Марія, Креденс Анеля.
В. 245. Христориж Василь, Гасій Марія.
В. 248. Лабяк Ілько.
В. 253. Сорохтей Розалія.
В. 255. Спринський Петро.
В. 262. Баволяк Юлія.
В. 266. Михальчишин Ярослав, Михальчишин Марія, Федишин Анна, Федишин Йосиф, Михальчишин Анна, Сивик Стефан, Михальчишин Іван, Вовнянка Василь.
В. 268. Шнайдер Володимир, Горощак Яків.
В. 270. Кулич Омелян.
В. 276. Керда Анастасія, Радвак Евдокія, Павцьо Онуфрій, Парикланець Ілько, Сомар Теодор, Зіндрон Ірина, Карасик Марія.
В. 282. Кучеравий Василь, Лесюк Іван, Гуменюк Василь, Лесюк Марцеля.
В. 288. Кішпан Петро, Кішпан Катерина, Яртимик Марія, Коростенський Василь, Музика Стефан, Остапчук Рафаіл, Гук Василь, Кафарич Василь.
В. 293. Ханенчук Іван.
В. 294. Салій Марія.
В. 296. Скрипек Мартин.
В. 301. Тарновій Юліян, Медзяк Дмитро, Медзяк Марія, Мотлюк Микола, Савчин Михайло, Медзяк Іван, Медзяк Іван, Пікульський Микола, Галущак Антін.
В. 307. Стадник Ілько.
В. 310. Братівник Микола.
В. 316. Олійник Михайло.
В. 317. Присяжник Стефан.
В. 319. Мацида Софія, Мацидин Анна, Мацида Стефан.
Б. 321. Грицик Франка.
В. 325. Палащук Андрій, Гринчук Іван.
В. 326. Ковалишин Софія, Лісна Йосифа, Шиманський Теодор, Шиманська Бронислава.
В. 335. Задорожний Андрій.
В. 341. Завінський Адам, Волянський Петро, Крижанівський Йосиф Пукач Ілько.
В. 354. Тарандій Теодор, Тарандій Анастасія.
Б. 357. Михайловська Анна, Твардій Михайло, Твардій Микола, Тварда Анна.
В. 361. Фурек Леон, Машталяр Марія.
В. 365. Сухеня Андрій.
В. 367. Бабій Катерина, Бабій Василь.
В. 369. Романов Стефан.
В. 370. Маланчук Антін, Ґаврон Павло, Маланчук Катерина, Пілуй Юрій, Пілуй Сильвія, Пілуй Елисавета.
Б. 388. Федорович Михайло, Мисишин Анна, Мисишин Григорій, Новосільська Павлина, Тимон Петро, Камінська Анна, Думин Юлія.
В. 401. Кренціґлова Марія, МкДонел Катерина.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 24. Туркевич Марія, Туркевич Михайло.
В. 62. Мричко Василь, Мричко Анна.
В. 77. Ґвіздак Катерина.
В. 99. Герман Григорій.
Б. 130. Скородинська Параскевія, Скородинський Семен.
В. 146. Вавро Анна.
В. 170. Сілецький Йосиф.
В. 192. Терешко Павло.
В. 204. Ґрекуляк Олена.
В. 245. Ґулґун Катерина.
Б. 272. Малецька Марія, Малецька Анна, Малецький Дмитро, Малецький Семен, Бойкевич Микола.
В. 283. Грабар Стефан.
В. 354. Галун Катерина, Ґалун Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 75. Михайлюк Данило, Михайлюк Агафія.
В. 401. Кікіш Микола.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 67. Чупка Стефан.
В. 106. Гербут Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Б. 204. Кушнірюк Розалія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 97. Долинський Михайло.
В. 213. Клапко Анастасія.
В. 298. Сидор Евдокія.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 9. Демянович Василь.
В. 31. Чацьо Григорій.
В. 50. Ющишин Михайло.
В. 63. Волошинович Григорій ст.
В. 70. Гаврилюк Ігнатій.
В. 102. Роман Стефан.
В. 105. Домін Іван.
В. 130. Одинський Дмитро.
В. 183. Дороцький Михайло.
В. 212. Фрей Матрона.
В. 221. Кухзр Ірина.
В. 234. Огар Михайло.
В. 259. Яремцьо Теодор.
В. 273. Клімюк Йосиф.
В. 367. Трендій Іван.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком вересня 1934 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	20,937
В місяци вересні 1934 р. принято нових	261
В місяци вересні 1934 р. принято наново	109
В місяци вересні 1934 р. принято з переступними листами	12
В місяци вересні 1934 р. принято з інших кляс	7
В місяци вересні 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	193
Разом	21,519
В місяци вересні 1934 р. суспендовано	312
В місяци вересні 1934 р. відійшли з переступними листами	21
В місяци вересні 1934 р. відійшли до інших кляс обезп.	7
В місяци вересні 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	193
В місяци вересні 1934 р. відійшли зі зворотом в готівці	3
В місяци вересні 1934 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяци вересні 1934 р. відійшли на безплатне продовж.	2
В місяци вересні 1934 померли	15
Разом	554
З кінцем вересня 1934 р. в У. Н. С. було дорослих членів	20,965

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	7
В клясі А.	на $ 250	135
В клясі А.А.	на $ 500	1,986
В клясі В.	на $ 750	281
В клясі С.	на $1000	4,321
В клясі В.В.	на $1500	96
В клясі С.С.	на $2000	27

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	266
В клясі О-1000	на $1000	248
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	3
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	325
В клясі Р-1000	на $1000	315
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	4
В клясі Р-2500	на $2500	--
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	269
В клясі Е-1000	на $1000	123
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	341
В клясі W-1000	на $1000	1.794
В клясі W-1500	на $1500	2
В клясі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 250	на $ 250	159
В клясі Т- 500	на $ 500	2,841
В клясі Т- 750	на $ 750	464
В клясі Т-1000	на $1000	6,746
В клясі Т-1500	на $1500	152
В клясі Т-2000	на $2000	47
	Разом	20,965

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Шквер Евген, Шквер Наталія, Шквер Мирон.
В. 2. Дзвинка Анна.
В. 4. Галайко Володимир.
В. 13. Савюк Петро.
В. 28. Савчук Олена.
В. 29. Греленко Марія, Греленко Елисавета, Греленко Олена.
В. 45. Бендзяк Василь.
В. 52. Незнайко Александра, Клован Ірина.
В. 69. Левицький Мирон.
В. 77. Заць Рута, Заць Фредирик, Лога Йосиф, Яремцьо Наталія.
В. 78. Дронюк Стефан, Дронюк Микола.
В. 102. Саврун Іван, Цап Розалія Цап Іван, Цап Марія, Подлужний Йосиф.
В. 106. Співак Франка, Співак Франка, Співак Катерина.
В. 132. Бохенко Емілія, Бохенко Мирослав, Бохенко Петро, Бохенко Володимир, Смолінська Марія Смолінська Ольга.
В. 136. Войнар Андрій, Войнар Анна, Войнар Іван, Войнар Михайло, Войнар Розалія, Войнар Володимир.
В. 142. Петрович Теодор, Петрович Йосифа, Петрович Едвард, Кацюпський Петро, Кріль Ґлорія.
В. 155. Андрусечко Стефан, Андрусечко Йосиф.
В. 161. Котинкевич Стефан, Котинкевич Іван.
В. 167. Юркевич Василь, Юркевич Мирослав.
В. 171. Дзвіник Антонія, Горищук Ольга, Бурко Анна.
Б. 191. Вонсович Марія, Вонсович Йосиф.
В. 204. Лилак Петро.
В. 212. Фрей Анастасія.
В. 229. Максим Іван.
В. 251. Ґоік Ольга, Ґоік Йосиф.
В. 267. Дідух Ольга, Діхух Наталія.
В. 283. Гуменна Марія, Савран Кляра.
Б. 296. Тимочко Володимир.
В. 316. Архетка Ольга, Архетка Анна.
В. 338. Звірек Михайло, Звірек Павло.
В. 347. Халрв Вікторія.
В. 359. Крук Лука.
В. 361. Камінський Павло, Шумеляк Петро, Ленчук Павло, Ленчук Ольга.
Б. 362. Вархоль Юрій.
В. 379. Плашанець Розалія.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 29. Кулявий Йосиф, Шкварла Захарій.
В. 65. Могила Стефанія, Могила Дорота.
В. 73. Ковальчук Іван, Ковальчук Юлія, Ковальчук Володимир.
В. 96. Ціміхуд Володимир.
В. 15. Яремій Олена, Яремій Василь, Ярема Марія, Ярема Анна, Ярема Дорота.
В. 164. Калинич Теодор, Калинич Стефанія, Калинич Максим, Калинич Василь.
В. 204. Канцірюк Стефан.
Б. 213. Кузенька Микола.
В. 229. Лисик Марія, Лисик Василь, Брик Василь, Процик Іван, Смолинець Стефан, Брик Анастасія, Брик Михайло, Брик Іван, Смолинець Анна, Смолинець Маргарета, Михнич Йосиф, Гоменчук Михайло.
В. 276. Шведюк Олена, Шведюк Микола, Керда Володимир, Керда Марія, Керда Катерина, Ганевич Олекса.
В. 340. Саланський Стефан.
В. 385. Чучман Ірина, Лозовський Павло.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Жира Олена, Жира Іван, Жира Данило, Жира Михайло.
В. 2. Боднар Павло.
В. 41. Морозович Іван.
В. 50. Зазуля Стефан, Зазуля Михайло.
В. 67. Суховер Михайло, Суховер Антін, Суховер Іван.
В. 91. Трещок Теодор, Трещок Іван, Трещок Юрій, Трещок Павло.
В. 93. Сомик Іван.
В. 98. Курила Анна, Курила Андрій.
В. 102. Гарлач Стефан, Гарлач Михайло, Гарлач Йосиф, Гарлач Олена, Гарлач Франко.
В. 104. Качмарський Володимир, Качмарська Анна, Качмарський Іван.
В. 114. Зелінська Марія, Зелінський Франко, Зелінська Олена, Зелінська Йосифа, Зелінська Катерина.
В. 151. Турчин Марія.
В. 155. Ґліновська Софія.
В. 177. Мельник Евстахій, Мельник Катерина.
В. 214. Червоняк Василь, Червоняк Анна, Червоняк Марія, Коваль Григорій, Коваль Петро, Коваль Анна.
В. 217. Луцишин Доська, Квасниця Паранька.
В. 229. Кліматус Рута, Михник Михайло, Кость Анна, Кость Яків, Кость Йосиф, Кость Петро.
В. 234. Марунчак Володимир.
В. 242. Брянка Петро, Брянка Олена.
В. 246. Панас Бронислава.
В. 276. Зіндрен Михайло, Деленко Олена, Деленко Михайло, Надзяк Павло.
В. 280. Гасай Ольга.
В. 282. Лесюк Стефанія.
В. 288. Музика Анна, Музика Іван, Музика Михайло, Музика Василь.
В. 293. Ханенчук Марія.
В. 301. Медзяк Антін, Медзяк Стефан, Медзяк Андрій.
В. 319. Мацидин Анна, Мацидин Олена.
В. 336. Воробець Едвард, Воробець Омелян.
В. 352. Окунський Петро.
В. 354. Терандій Іван, Терандій Павло.
В. 370. Шалаган Йосиф.
В. 388. Камінська Евгенія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 130. Скородинська Марія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 1. Полиняк Марія.
В. 5. Василик Микола.
В. 7. Трачишин Микола, Стецовян Володимир, Стецовян Людвіґа.
В. 9. Драгущак Михайло, Лучканин Павло, Трияновська Марія.
В. 12. Тутко Олена.
В. 18. Запко Григорій, Підлипчак Юлія.
В. 21. Білас Олена, Садвець Стефан, Мартинів Текля, Вівчарик Олена.
В. 24. Білецька Марія, Ґуркевич Йосиф, Магун Семен.
В. 27. Фанга Іван.
В. 29. Кобеля Андрій.
В. 30. Клос Анна.
В. 50. Долик Стефан.
В. 52. Процишин Стефанія, Рабець Юрій.
В. 58. Гумніцький Стефан.
В. 62. Волк Дмитро, Мельничук Параска, Черкас Антін, Багінський Володимир, Пазюк Мирослав.
В. 65. Пошивак Михайло.
В. 76. Секержицька Стефанія, Стойко Михайло.
В. 77. Яцейко Іван.
В. 82. Лешега Іван.
В. 83. Лабунець Анна, Басараб Марія, Бабяк Софія.
В. 91. Косяк Анна, Кучірка Іван, Хаць Петро.
В. 96. Костик Михайло, Ручка Пилип, Войтович Анна, Щурко Йосиф Ревт Михайло, Товарницька Юстина.
В. 102. Карпінець Павло, Бусько Григорій, Чупак Йосиф, Маковський Петро.
В. 103. Яблонський Іван.
В. 104. Кузьо Григорій.
В. 121. Мокрий Василь, Іванців Василь, Ластовська Анна, Іванців Богдан Н.
В. 124. Драбик Дмитро, Віщук Дмитро, Оліник Марія.
В. 130. Кецька Василь.
В. 132. Маршалек Теодор.
В. 136. Крупа Михайло, Кос Михайло.
В. 137. Мацюк Олена, Яворська Розалія.
В. 155. Маслій Софія, Олійник Анастасія, Романець Йосиф, Андрусечко Михайло, Лабуза Теодор, Петренька Анна, Проць Анна.
В. 156. Кагій Марія, Закорчена Марія.
В. 159. Камінська Анна, Іванців Катерина.
В. 160. Ковальчук Анна.
В. 161. Дзюбінський Йосиф, Коваль Емілія, Роман Марія, Лесак Стефанія, Дуда Анна.
В. 167. Гавриляк Василь.
В. 168. Димкович Іван, Гузар Михайло, Дячишин Пазя, Маник Гася.
В. 171. Фодорів Володимир.
В. 173. Щерба Іван, Яремчук Іван, Богоніс Анна, Фігун Володимир, Цицик Анна.
В. 175. Треболович Йосиф.
В. 177. Накопінська Олена, Лучка Анна.
В. 179. Ґолдак Іван, Білий Іван.
В. 192. Бурчицька Стефанія.
Б. 201. Борецька Анна.
В. 205. Хомко Василь.
В. 206. Самборська Стефанія, Захарків Софія.
В. 209. Мурдза Йосиф, Мурдза Анна.
В. 217. Матковська Марія.
В. 220. Шавала Антонина, Ковалик Анна, Сахно Василь, Бліда Стефанія, Сняданко Стефанія.
В. 221. Лучків Петро, Гук Михайло, Коц Марія.
В. 225. Була Михайло.
В. 226. Соколик Володимир.
Б. 227. Джмелик Мирослав.
В. 229. Максим Марія.
В. 230. Яслик Марія, Присташ Анастасія.
В. 234. Кінащук Михайло.
В. 237. Пастерняк Михайло.
В. 239. Наконечна Марія.
В. 243. Поруйчук Микола, Стефанюк Антонина.
В. 245. Лещук Петро, Ґулґун Марія, Браток Микола, Блажій Іван.
В. 246. Якимець Стефан.
В. 247. Заячковський Стефан, Гринишин Стефан, Івашко Марія.
В. 251. Сич Володимир, Пелих Юліян, Наконечний Володимир.
В. 252. Читвінська Стефанія.
В. 253. Кульбанський Іван, Сорока Марія.
В. 266. Гулик Любов.
В. 270. Пігура Олександра.
В. 275. Михоцький Михайло.
В. 282. Андрусишин Стефан, Мерва Марія, Танасишин Михайло, Вага Катерина, Джецюх Омелян.
В. 284. Чайковський Тимкович Стефан.
В. 285. Черґіт Андрій.
В. 292. Возняк Іван, Чорний Іван.
В. 295. Мінько Марія, Кухар Евфрозія, Шпак Анна.
В. 296. Коваль Петро, Каліновська Ольга, Лобур Володимир.
В. 306. Моссора Ольга.
В. 307. Витязь Анна.
В. 310. Федас Марія, Олексин Анна.
В. 316. Кучмій Володимир, Зарицький Іван, Надучак Катерина.
В. 317. Вознічак Іван.
В. 322. Карач Володимир.
В. 332. Кульчицька Йосифа, Венгрин Михайло, Балицький Омелян.
В. 338. Крицька Марія.
В. 344. Присташ Микола.
В. 349. Збрик Анна, Ґелета Василь.
В. 351. Стецяк Марта.
В. 363. Пилипів Стах.
В. 364. Лев Марія, Пашковський Стефан.
В. 367. Пукіш Розалія.
В. 370. Грицаник Ольга.
В. 379. Стефанишин Андрій.
В. 383. Іваницький Іван, Голубенний Станислав, Кушнір Йосифа.
В. 384. Головата Анна, Судяк Марія, Стехна Анна.
В. 396. Кримський Володимир, Куруна Юлія, Федунок Михайло.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 220. Грицевич Стефан.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком вересня 1934 р. було в У. Н. С. дітей членів	9,471
В місяци вересні 1934 р. принято нових	77
В місяци вересні 1934 р. принято наново	40
В місяци вересні 1934 р. принято з інших кляс	1
Разом	9,589
В місяци вересні 1934 р. суспендовано	76
В місяци вересні 1934 р. відійшли з переступними листами	1
В місяци вересні 1934 р. відійшли до старших чл. У. Н. С.	189
В місяци вересні 1934 р. відійшли до інших кляс	1
В місяци вересні 1934 померли	[illegible]
Разом	268
З кінцем вересня 1934 р. в У. Н. С. було дітей членів	9,321

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	7,798
Вклясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,523
Разом	9,321
З кінцем вересня 1934 р. в У. Н. С. було всіх обезпечених	30,286

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинне пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Як повнолітні так і малолітні члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць вересень 1934 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом цего місяця (жовтня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цього не зроблять до кінця місяця жовтня 1934 р., то в листопаді 1934 мусять виповняти нові аплікації (просьби о приняття), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, як повнолітні так і малолітні, котрі в міс. вересні 1934 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци жовтні 1934 р., бо на другий місяць, то є в листопаді 1934 стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття.

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 18. вересня 1934.

Д. Галичин, гол. рек. секр.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

"CZY PRYCHODYT NAM KAPUT?"

Reading the publication of Svoboda of September 27, 1934, on page 3, column 1, appears an interesting article written by Dr. H. G. Skehar under the heading "Czy Prychodyt Nam Kaput?"

Dr. H. G. Skehar stated in said article historical facts consisting of causes, efforts, ambitions and failures of Ukrainian people in their struggle for independence covering the period of the year 1920 to the present time. There are two points worthy of honorable mention.

The first point relates to alliance of Petlura with Pilsudski as the last chance to gain the freedom of Ukraine. The effects of such alliance resulted in defeat and servitude. This event, however, should remain as bitter reminiscence and historical record whereby our future conduct should not be retraced into a similar mistake which Petlura, a true Ukrainian at heart, was forced to make. On this point, I hope that Ukrainian history will never repeat itself.

The second point relates to misunderstanding and continuous quarrels engaged between Ukrainian newspapers and organizations especially outside of Ukraine proper, namely, Praha, Paris, United States, Canada and others. This second point is of great importance and should be seriously considered. Likewise it leads into a query, will Ukrainians ever stop quarelling among themselves? There are number of Ukrainian political organizations founded on jealousy and personal ambition of certain Ukrainian leaders. There are others which are indispensable and must exist to propagate the moral and financial welfare of Ukrainian people in the United States and Canada in harmony with the opinion and desire of the Ukrainian people in Europe. I am leaving to each individual to decide for himself which ones of our political organizations are beneficial and worthy of support and which are destructive and deserve suppression.

It is about time that all Ukrainians should come to their real senses. All our efforts, time and money should not be wasted and squandered for causes highly immaterial to the issue pertaining to the Independence of Ukraine. All Ukrainian organizations should either unite into one big organization with branches throughout America or such organization should come to a definite understanding whereby love, cooperation and brotherhood could be assured within the heart of every Ukrainian individual. Then our work will crown itself with speedy success and we shall sooner see the Ukrainian banner of Blue and Yellow gloriously at mast flown over Kiev and Lwiw.

In conclusion I may add that the article of Dr. H. G. Skehar would have been of greater value had be proposed some solutions by which enumerated faults and evils in said article could be corrected. Not until then we will be in better position to judge "Czy Prychodyt Nam Kaput."

R. Nahirniak.

ЧИ БУДЕМО ГОТОВІ В СЛУШНИЙ ЧАС?

На континенті Европи назрівають важні події. Вулькан воєнної заверухи починає гуркотіти. Зближається знову час, коли зчіпляться з собою держави й народи.

Ця нова війна це живо з того, що посіяно в Версаю, як війна з 1914-го року була живом преріжних торгів, які держави робили давніше.

Не може бути супокою в Европі, в котрій є ще так багато покривджених і угнетених народів, бо кождий такий нарід признає за собою право боротися проти гнету всіми способами, якими тільки може. В часі мира нарід видає з себе тільки завзятих борців-революціонерів, котрі дають своє життя за те, щоби усунути визначних гнобителів. Коли приходить війна, кождий угнетений нарід використовує її на те, щоби скинути з себе навсе ярмо гнобителя та стати вільною незалежною державою.

Коли зближається слушна хвиля, треба нам спитатися нас самих: Чи готові ми на неї? Чи зробили ми все, щоби цей слушний час не заскочив нас і не проминув потім для нас без користи?

Є кілька річей, які кождий з нас повинен зробити, щоби наш нарід краще приготовити на слушний час.

Перша справа, це прочистити наш нарід від ворожих симпатиків. Між нами ще багато курсує наймитів московських і польських. Їх удержує польський та московський уряд за гроші, котрі ці уряди дістають зі здирства нашого народу. Ці польські й московські наймити можуть нам наробити багато лиха на випадок війни, і тому нам уже від нині треба їх зробити нешкідливими.

Як це зробити?

Коли я був малий і бавився з дітьми на вулиці, між дітьми був один хлопець, хорий на коросту. Бавлячися з ним, я й собі набрався корости. Хоч мої родичі були неписьменні селяни, то вони знали, що зі мною зробити, щоби я не заразив інших дітей, як чужий хлопець заразив мене. Вони мене відокремили від інших дітей, що краще й у шпиталі не відділять. Я їв окремо, спав окремо, моє шмаття прали окремо. І справді завдяки тому мої браття й сестри, хоча жили зі мною в одній хаті, коростою від мене не заразилися.

Таке треба робити з московськими й польськими наймитами. Треба їх відділити від народу, незараженого московською й польською дурійкою, як відділяється паршиву вівцю від здорової череди. Як хруні будуть ходити одинцем, вони нам ніяк не зможуть пошкодити, і ми прийдемо до остаточної боротьби за нашу волю одноцільні й сильні.

Подруге, польські й московські окупанти України здирають з нашого народу податки, з котрих велику частину вживають на ширення в світі пропаганди за нашу неволю. Нам треба цьому протиділати, та, хоча як нам це здається дорогим і коштовним, треба поставити проти ворожої пропаганди свою, українську, котра має світ навчити, що на Україні мають правити Українці.

У звязку з цею пропагандою я мушу звернути увагу на дуже негарну нашу звичку ганити все, що наше. Що було би з родиною, якби батько ганив матір і діти, мати ганила батька й діти, а діти батька й матір? Чи не пропала би така родина? Якже може бути інакше з нашим народом, коли кожне з нас завзялося хвалити чуже, а ганити своє? Як може нас світ шанувати, коли ми не шануємо себе самих?

Певна річ, щі справи ще не становлять вигранoї, але я певний, що як ми це зробимо, то станемо в слушний час до боротьби за Україну багато сильніші, як ми стали би без цього.

М. Костів.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

NEW YORK, N. Y.

Series of Mass Meetings to Be Held for Stephen J. Jarema.

The first of a series of mass meetings and rallies for the election of Stephen J. Jarema, candidate of the East Side Party for State Assemblyman in the 8th District, Manhattan, will be held on Wednesday evening, October 24, at Ukrainian National Hall, No. 217 East 6th Street. An automobile parade through the principal streets of the district will take place before the rally, beginning at the headquarters of the campaign committee, No. 59 Avenue A, corner East 4th Street. William Selnick, well know lawyer, will preside at the meeting, with many prominent civic, fraternal and political persons as speakers.

At this rally, Mr. Jarema will tell the citizens of the district why he is running and what he intends to do when elected. One of his main topics will have to do with Workmen's Compensation. He will also discuss plans for a "better east side," unemployment insurance, home relief and other subjects having for their purpose a "new deal" for the people of the lower east side.

Jarema's candidacy has caused a stir in the 8th Assembly District, where for the first time in more then twenty years there is organized a regular East Side Party for the election of a single local candidate. Leaders of the two major parties admit they are bewildered at the unusual interest being shown by the voters over Jarema's entrance into the fight. He is running on a platform of his own which has one purpose, "A better East Side".

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ПАЛМЕРТОН, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 369. подає до відома місцевим і позамісцевим членам, що місячний мітінґ відбудеться в суботу, 27. жовтня, в годині 6-тій ввечір, в Укр. Клюбі при Газард Ровд. Проситься членів прийти на цей мітінґ, бо уряд відділовий хоче представити звіт каси відділової, чи може наш відділ далі існувати так, як він існував дотепер. Проситься членів виповнити свої вкладки, бо в противнім разі поступиться, як приписує статут. — І. Березяк, предс.; Т. Польський, кас.; С. Деркач, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. Бр. св. О. Николая, від. 106, подає до відома місцевим і позамісцевим членам, що слідуючі збори відбудуться 28. жовтня, в годині 12:30 вполудне. Обовязком є усіх членів прибути на ті збори, бо буде справоздання за третій квартал. Взивається членів принести старі грамоти до виміни. Проситься членів привести нових кандидатів до Братства і У. Н. Союза. — Микола Гуль, предс.; Михайло Петрів, кас.; Іван Дацьків, секр.

КОМОРНИК З „ЛИПКИМИ" РУКАМИ.

В Бидгощі відбулася перед окр. судом розправа проти судового коморника Еміля Драта, обвинуваченого в тому, що з державних фондів здефраудвав 50,500 зл. Суд засудив Драта на 4 роки тюрми і позбавив його горожанських прав впродовж 10 літ.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

СІНҐЕК, Н. ДЖ.

На читальні по селах на Лемківщині.

На просвітні цілі селянам на Лемківщині, в Вороблику Королівськім, повіт Кросно, і в Вороблику Шляхоцьким, повіт Сянік, зложили:

Комітет в Сінґик, Н. Дж. (О. Сенечак, Ю. Вітик, І. Струс, Ф. Галайда) $27.50. Комітет у Ню Йорку (С. Пельц і М. Кончак) $17.50. Комітет у Ліндора, Па. (Н. Бурка, Л. Пельц і С. Зубик($10. Комітет у Форд Сіти, Па. (Л. Пельц, Ф. Опалка, О. Зубик) $30. М. Пельц зібрав у Найлс, О., $8.25. Павло Пельц у Шікаґо $31 (Комітет) Л. Завійський з Вотервлiт, Н. Й., $9.25. (Комітет). В. Шостачко від Комітету з Мікіз Ракс, Па., $42.15. Разом зібрано $175.65.

До краю вислано 9. червня на ріжні українські часописи $25.20, у чім є $2 для С. Вархоляка на ріжні потреби і кошти посилки. Другим разом вислано через Обєднання дня 21 вересня $107 на часописи і книжки. Щоб обидва села мали гарну бібліотеку, потрібно ще деякі жертви, які просимо далі надсилати. Досі ми закупили бібліотеку для Вороблика Королівського, а користати можуть з неї обидва села. В Головнім Комітеті позістало ще $41.80.

За Головний Комітет: О. Сенчак, Ю. Вітик, К. Остаф. (R. F. D. 1, Little Falls, N. J.)

НЕЗАГНУЗДАНИЙ ТАРЗАН. (98)

Copyright, 1932, by Edgar Rice Burroughs, Inc. Distributed by United Feature Syndicate, Inc.

Певний, що дівчина була в середині, Тарзан тихцем увійшов до хати. Нагло в сумерку він побачив на долівці якийсь предмет. Коли підійшов до нього ближче та нахилився до нього, переконався, що це був труп якогось вояка. З його грудей стреміла списа.

Він обшукав докладно решту хати, вернувся до тіла, прикучнув і понюхав клюгу списи. На його лиці заграла легка усмішка: Тарзан зрозумів, що сталося в цій хатині перед його приходом.

Обшукавши скоро село, Тарзан переконався, що дівчина втекла. Він уже знов був поза палісадою села, коли почув легкий голос, добре йому відомий. Удержуючися в рівновазі, він стояв на хитаючійся галузі, немов би статуя лісового бога.

Тарзан слухав уважно. Опісля з його уст вирвався довгий, дивний рев малпи, що кличе свого подруга, а потім він пустився лісом у напрямі до звуку барабана малп, котрі видимо танцовали свій танок дум-дум.